

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

WARSZAWA, 12 lipca 1950

Nr 10

Poz. 73—80

TREŚĆ:

I. PRACA.

- Poz. 73. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7.VI.1950 r. Nr Zr. 47a-36 w przedmiocie wykonania uchwały Rady Ministrów w sprawie akcji zniwnej i omlotowej.
- Poz. 74. Pismo okólne M. P. i O. S. z dnia 7.VI. 1950 r. Nr Zr. 46—11 w sprawie werbunku robotników.
- Poz. 75. — z dnia 12.VI.1950 r. Nr Zr. 46—12 w sprawie wysyłki zwerbowanych robotników do miejsca pracy.
- Poz. 76. — z dnia 17.VI.1950 r. Nr Zi. 114-20 o zmianie instrukcji z dnia 31.V.1948 r. Nr Zin. 62/60/48 w sprawie opracowania wniosków na roboty interwencyjne, prowadzone ze środków finansowych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Poz. 77. — z dnia 3.VII.1950 r. Nr Po. 11b-2 w sprawie terminów wypłat wynagrodzenia robotnikom przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

II. SPRAWY INWALIDZKIE I POMOC SPOŁECZNA.

- Poz. 78. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7.VI.1950 r. Nr IPi. 71a-27 w sprawie ujednoczenia nazw Zakładów Szkolenia Inwalidów podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.
- Poz. 79. Pismo okólne M. P. i O. S. z dnia 23.V.1950 r. Nr IPO. 10-8 w sprawie zatrudnienia osób korzystających z opieki społecznej.
- Poz. 80. — z dnia 23.V. 1950 r. Nr IPm. 170-1 w sprawie przeciwpożarowych przepisów porządkowych.

I. PRACA.

73

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 czerwca 1950 roku, Nr Zr. 47a-36

w przedmiocie wykonania uchwały Rady Ministrów w sprawie akcji zniwnej i omlotowej.

Stosownie do pkt. 8 postanowień ogólnych wyżej powołanej uchwały Rady Ministrów, zobowiązującej Min. Pracy i Opieki Społecznej do dostarczenia 33.000 robotników sezonowych do PGR w terminie do 30 b. m., zarządzam co następuje:

1. Wszystkie urzędy zatrudnienia zobowiązane są do wykonania wyznaczonych im planami kontyngentów w terminie przyspieszonym do dnia 30 czerwca br.

2. Za wykonanie wyznaczonych planów odpowiedzialni są osobiście dyrektorzy okręgowych urzędów zatrudnienia, naczelnicy obwodowych urzędów zatrudnienia i kierownicy instytucji zastępczych — każdy na podległym mu terenie.

3. Kierownicy instytucji zastępczych zobowiązani są osobiście brać udział w terenie w akcji werbunkowej, w związku z czym upoważniam kierowników instytucji zastępczych do zamykania instytucji na okres przebywania w terenie, w wypadku braku zastępcy, nie dłużej jednak, jak na 3 dni w tygodniu. Na drzwiach wejściowych zamkniętej instytucji wywiesić należy odpowiednie ogłoszenie informujące.

4. Dyrektorzy okręgowych urzędów i naczelnicy obwodowych urzędów zatrudnienia winni osobiście dopilnować pełnego wykonania planu werbunkowego, przyczym winni przebywać w terenie najmniej po 3 dni w tygodniu, by osobiście kontrolować i korygować wypełnianie planu werbunkowego.

5. We wszystkich okręgowych placówkach należy wydzielić kilku pracowników, niemniej jednak aniżeli pięciu pracowników, którzy przez cały okres od 15 do 30 bm. będą przebywali w terenie, biorąc czynny udział w werbunku i kontrolując wypełnienie planu, przyczym poszczególnych pracowników należy uczynić odpowiedzialnymi za wypełnienie planów na przydzielonych im terenach.

6. Dyrektorzy okręgowych urzędów zatrudnienia niezwłocznie nawiążą ścisły kontakt z organizacjami politycznymi i społecznymi (PZPR, ZSL, Samopomoc Chłopska, Zw. Zaw., Liga Kobiet, ZMP) w celu uzyskania najbardziej wszechstronnej pomocy powyższych organizacji dla wypełnienia planów werbunkowych.

Dyrektorzy okręgowych urzędów, naczelnicy obwodowych urzędów zatrudnienia i kierownicy instytucji zastępczych niezwłocznie porozumieją się z odpowiednimi instancjami rad narodowych, w celu pełnej mobilizacji terenowych władz administracji państwowej dla wykonania planów werbunkowych do PGR.

8. Departament Zatrudnienia: a) niezwłocznie opracuje i wyda najdalej w terminie do 15 czerwca br. w nakładzie 200 tys. egz. plakaty ulotki i hasła, propagujące werbunek do PGR, i dopilnuje odpowiedniego rozpowszechnienia ich w terenie, b) w terminie do 10 bm. zwoła w Ministerstwie odprawę dyrektorów okręgowych urzędów zatrudnienia, c) a w terminie do 14 bm. — odprawę werbowników, kierowników instytucji zastępczych i oddziałów w okr. urzędach zatrudnienia z udziałem przedstawicieli Departamentu, oraz d) wydeleguje na okres od 15 do 30 bm. 6 pracowników Departamentu dla osobistego nadzorowania kampanii werbunkowej.

9. Departament Zatrudnienia w porozumieniu z PKPG opracuje niezwłocznie zasady premiowania werbowników w zależności od wykonania planu werbunku z tym, że premie przyznawane będą tylko tym pracownikom, którzy wyróżnią się w akcji werbunkowej wypełnieniem planów i formą werbunku. Ponadto Departament przedstawi mi do dnia 5 lipca br. spis pracowników, którym należy przyznać dodatkowe nagrody za szczególnie wydajną pracę w terenie.

Równocześnie Departament przedstawi w tymże terminie spis pracowników, którzy w akcji werbunkowej wykazali nieudolność i zaniedbanie, celem ewentualnego wyciągnięcia w stosunku do nich właściwych konsekwencji służbowych.

10. O przebiegu akcji werbunkowej Departament informował mnie będzie w okresie do 30 czerwca br. co 5 dni, w związku z czym należy zaprowadzić odpowiednią telefoniczną sprawozdawczość.

Minister: w/z St. Zawadzki

74

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 czerwca 1950 r. Nr Zr. 46-11

w sprawie werbunku robotników.

Do
Wszystkich Okręgowych
Urzędów Zatrudnienia

W celu dalszego usprawnienia akcji werbunkowych Ministerstwo zarządza, co następuje:

1) Każdą akcją werbunkową należy dokładnie rozplanować nie tylko na oddziały (obwody) urzędu, lecz i na poszczególne instytucje zastępcze, podkreślając ich pełną odpowiedzialność za terminowe i należyte wykonanie planów. Urzędy, które to już uczyniły, powinny przypomnieć o tym instytucjom zastępczym.

2) W związku z powyższym należy wzmocnić dyscyplinę pracy wśród pracowników instytucji zastępczych i wyraźnie postawić sprawę ich służbowej zależności od Urzędu Zatrudnienia.

3) Pracowników instytucji zastępczych należy uprzedzić za pośrednictwem ich władz zwierzchnich, że w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek zaniedbań w wykonywaniu przez nich czynności Urzędu Zatrudnienia będą w stosunku do nich wyciągane jak najdalej idące konsekwencje.

4) Odbiór i przyjęcie do wiadomości i wykonania zarządzeń werbunkowych, planów akcji i innych powinni pracownicy instytucji zastępczych na równi z pracownikami urzędu i jego oddziałów potwierdzać podpisem na odpisach odnośnych pism, które należy przechowywać w aktach.

5) Przy ustalaniu ilościowych rozdzielników werbunkowych dla poszczególnych instytucji zastępczych należy od razu przewidzieć, czy dana instytucja ma wykonać sama zakreślony plan, czy przy pomocy dodatkowego werownika. W tym ostatnim przypadku pracownik, delegowany do prowadzenia werbunku powinien ściśle współpracować z instytucją zastępczą, a w szczególności uzgadniać z nią kalendarzyki i marszruty werbunkowe oraz terminy, w których zwerbowani kandydaci powinni zgłaszać się do instytucji zastępczej w celu otrzymania skierowań i biletów kolejowych.

6) Pracownicy instytucji zastępczych, na terenach których prowadzony jest werbunek powinni brać czynny udział w werbunku nie tylko w formie nakłaniania do wyjazdu interesantów, zgłaszających się jako poszukujący pracy, lecz również przez systematyczne wyjazdy w celu werbunku w teren przynajmniej na dwa—trzy dni w tygodniu (w tym soboty i poniedziałki). Instytucje zastępcze z jednoosobową obsadą personalną zawieszają na ten czas przyjmowanie interesantów, zamieszczając przy wejściu do lokalu odpowiednie ogłoszenie.

7) Instytucje zastępcze, prowadzące werbunek, mogą być doraźnie zaliczkowane w kwotach do 30.000.—zł dla opłacania kosztów dojazdów werbowanych osób furmankami (rachunki poświadczone przez urzędy gminne, milicję itp.) lub autobusami — od miejsca zamieszkania do siedziby instytucji zastępczej.

Omawiane zaliczki należy udzielać z tych samych kredytów, z których pokrywane są koszty dojazdów zwerbowanych robotników tj. z Dz. 18b Rozdz. 4 § 42 budżetu Funduszu Pracy. Z otrzymanych zaliczek instytucje zastępcze obowiązane są rozliczać się w ciągu miesiąca.

8) Należy wyjaśnić pracownikom, że za systematyczne wypełnianie planów werbunkowych Ministerstwo przyznawać będzie nagrody (dotychczas otrzymywały Okr. Urzędy Zatrudnienia w Katowicach i Gdańsku).

Dyrektor Departamentu: **Wł. Daszkiewicz**

75

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12.VI.1950 r. Nr Zr. 46—12

w sprawie wysyłki zwerbowanych robotników do miejsca pracy.

Do
wszystkich Okręgowych
Urzędów Zatrudnienia

Nieodzownym warunkiem osiągnięcia zamierzonego celu przy wszelkich akcjach werbunkowych, jest dostarczenie zrekrutowanych robotników do miejsca przeznaczenia. Ministerstwo przywiązuje do tego szczególną wagę, czemu ustawicznie daje wyraz tak w formie ustnych pouczeń przy okazji zjazdów, czy odpraw, jak i w postaci pisemnych zaleceń, zamieszczonych w całym szeregu zarządzeń, planujących poszczególne akcje werbunkowe. Mimo to większość urzędów zatrudnienia nadal nie docer-

nia znaczenia zagadnienia i czyni zbyt mało wysiłków w kierunku jego należytego rozwiązania.

W związku z tym Ministerstwo zarządza:

1) Ścisłe przestrzeganie zasady otrzymywania od placówek odbiorczych pisemnego potwierdzenia przybycia każdej grupy, a nawet pojedynczych osób, skierowanych do pracy zamiejscowej;

2) w tym celu dla każdego wysyłanego transportu bez względu na jego liczebność należy sporządzać imienny wykaz w trzech egzemplarzach pod kalkę; jeden egzemplarz zostaje w aktach placówki wysyłającej, a pozostałe dwa otrzymuje prowadzący grupę; przy mniejszych transportach (1 do 4 osób) jeden egzemplarz wykazu otrzymuje wyjeżdżająca grupa, a drugi należy wysłać pocztą do placówki odbierającej;

3) te ostatnie placówki potwierdzają na otrzymanych wykazach fakt przybycia figurujących w nich osób i jeden egzemplarz **niewzłocznie** zwracają placówce wysyłającej bądź za pośrednictwem prowadzącego transport, jeśli jest to funkcjonariusz służby zatrudnienia, bądź pocztą;

4) w zasadzie nie należy wysłać grup mniejszych niż pięć osób; wyśyłka pojedynczych kandydatów lub grup do 4 osób powinna mieć miejsce tylko w przypadkach, kiedy placówka wysyłająca, mając dostateczne podstawy do sądenia, że kandydaci istotnie chcą pracować w proponowanym im miejscu pracy, przyjmuje w pewnym stopniu odpowiedzialność za ich stawianie się do wyznaczonego zakładu pracy; Ministerstwo stwierdza, iż jeszcze zdarzają się wypadki wykorzystywania w osobistych celach przez nieuczciwych osobników bezpłatnych biletów kolejowych, przeznaczonych dla udających się do pracy;

5) w celu zmniejszenia do minimum wypadków wysyłania do miejsc pracy grup mniejszych, poniżej 5 osób, należy przyjąć zasadę, iż instytucje zastępcze i oddziały (obwody) grupy większe od 5-ciu osób wł. wysyłają bezpośrednio do miejsc pracy, natomiast grupy mniejsze (1 do 4 osób) — do Okręgowego Urzędu Zatrudnienia i to możliwie w ustalonych dniach tygodnia, co pozwoli na formowanie większych transportów wysyłkowych;

6) do prowadzenia grup, liczących 20-cia lub więcej osób, należy z reguły przydzielać funkcjonariusza służby zatrudnienia, który jest odpowiedzialny za dotarcie transportu w terminie do miejsca przeznaczenia;

7) placówka służby zatrudnienia, odbierająca transport przybyłych robotników, odpowiedzialna jest za warunki, w jakich robotnicy ci będą pracować. Jeśli więc nie zna warunków bytowania robotników w tym miejscu pracy, do którego dana grupa ma być skierowana, obowiązana jest delegować pracownika z tą grupą robotników do miejsca pracy dla upewnienia się, że omawiane warunki odpowiadają przyjętym wymogom; w przeciwnym razie cała grupa winna być skierowana do innego miejsca pracy w tej samej gałęzi produkcji;

8) przy grupach mniejszych od 5 do 19 osób, należy **każdorzadowo** wyznaczyć, jako przewodnika transportu, odpowiedzialnego uczestnika grupy, który otrzymuje z tego tytułu specjalne wynagrodzenie o ile doprowadzi do miejsca przeznaczenia cały transport:

Przy podróży trwającej	i grupie liczącej	Otrzymuje
do 24 godzin	5 do 10 osób	zł 1000.—
" 24 "	11 " 19 "	" 2000.—
ponad 24 godz.	5 " 10 "	" 1500.—
" 24 "	11 " 19 "	" 3000.—

9) wynagrodzenie to wypłaca placówka, odbierająca transporty, na podstawie przedłożonego przez przewodnika grupy pisma placówki wysyłającej, treści jak załączony wzór;

10) na odwrocie wspomnianego pisma placówka odbierająca notuje ilość przybyłych w danej grupie osób, dołącza odnośny wykaz imienny i stwierdza na tej podstawie, czy przysługują pracownikowi diety oraz bierze w tym ostatnim wypadku pokwitowanie z odbioru wypłaconej sumy;

11) wypłacone w tym trybie kwoty należy pokrywać z Cz. 34, dz. 18b, rozdział 4, § 42, poz. 3 budżetu Funduszu Pracy;

12) wysyłki transportów należy na podstawie rozkładów jazdy dokonywać z takim obliczeniem, by do miejsca przeznaczenia docierały możliwie w godzinach rannych, a w każdym razie w godzinach służbowych.

Dyrektor Departamentu: **Wł. Daszkiewicz**

Zał. do pisma ok. M.P. i O.S. z dnia 12.VI.1950 r. Nr Zr. 46-12

Wzór.

Okręgowy lub Obwodowy
Urząd Zatrudnienia wzgl.
instytucja zastępcza w

dn. 195 r.

Dó

w

Ob. (nazwisko i imię) zam. w (dotychczasowy adres) wyznaczony został jako przewodnik grupy osób (razem z nim), skierowanych do (miejsce) w celu objęcia pracy. Mienny wykaz w załączeniu.

Wymienionemu należy wypłacić po przybyciu do (miejsce) całość grupy zł. (słownie) tytułem wynagrodzenia, stosownie do pisma okólnego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12.VI. 1950 r. Nr Zr. 46-12.

2 Zał.

(z tego 1 do niezwl. zwrotu)

(pieczęć)

(podpis)

76

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 czerwca 50 r. Nr Zi. 114-20

o zmianie instrukcji z dnia 31 maja 1948 r.
Nr Zin. 62/60/48

w sprawie opracowania wniosków na roboty interwencyjne, prowadzone ze środków finansowych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Do
wszystkich Okręgowych Urzędów
Zatrudnienia

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zmienia Instrukcję z dnia 31.V.48 r. Nr Zin. 6260/48 w sposób następujący:

Pkt. 4 otrzymuje brzmienie:

„Cegłę rozbiórkową uzyskaną na robotach interwencyjnych kredytoborca powinien przekazać do dyspozycji Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych, zawiadamiając go o tym pisemnie (Warszawa Plac Dąbrowskiego 4).

Inne materiały pochodzące z odzysku kredytoborca powinien przekazać:

żelazo użytkowe do dyspozycji Centrali Żelaza i Stali,
żelazo żelazny do dyspozycji Centrali Żelaza.

Pozostałymi materiałami budowlanymi poza cegłą ma prawo dysponować kredytoborca w porozumieniu z właściwym Wojewódzkim Działem Budownictwa.

Wszelkie przychody uzyskane za materiały odzyskowe kredytoborca obowiązany jest wpłacać do Ministerstwa Finansów na konto PKO Nr I-2000, na dochód budżetu Funduszu Pracy, cz. 34 dz. 18, § 43 „różne dochody“, zawiadamiając jednocześnie o dokonaniu wpłaty Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej i właściwy Okręgowy Urząd Zatrudnienia“.

Ust. 3 pkt. 8 otrzymuje brzmienie:

„Do obliczonego w wyżej określony sposób kosztu robocizny należy doliczyć kwoty na ubezpieczenia społeczne“.

Ust. 4 pkt. 8 — uchyla się w całości.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleca zawiadomić o powyższym wszystkich kredytoborców.

Jednocześnie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleca, by decyzja o przyznaniu kredytów na roboty interwencyjne uzupełniona została klauzulą, która stanowić będzie pkt. 16 w. w. decyzji, o następującym brzmieniu:

„Wszelkie wpływy uzyskane za materiały pochodzące z odzysku na robotach interwencyjnych kredytoborca obowiązany jest przekazać na dochód budżetu Funduszu Pracy cz. 34, dz. 18 § 43 „różne dochody“, zawiadamiając jednocześnie o dokonaniu wpłaty Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej i Okręgowy Urząd Zatrudnienia“.

Dyrektor Departamentu: **Wł. Daszkiewicz**

77

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3.VII 1950 r. Nr Po. 11b-2

w sprawie terminów wypłat wynagrodzenia robotnikom przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

Do
Ob. Ob. Inspektorów Pracy
wszystkich Okręgów i Obwodów

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, że na podstawie porozumienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej zezwala się w myśl ust. 3 art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324) na dokonywanie wypłat wynagrodzenia robotnikom, zatrudnionym w przedsiębiorstwach komunalnych, raz na miesiąc, z zastrzeżeniem wypłaty w połowie miesięcznego okresu płatniczego zaliczki w wysokości, zbliżonej do połowy całkowitego wynagrodzenia miesięcznego.

Dyrektor Departamentu Pracy: **Henryk Altman**

II. SPRAWY INWALIDZKIE I POMOC SPOŁECZNA.

78

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 czerwca 1950 r. Nr IPI. 71a-27

w sprawie ujednoczenia nazw Zakładów Szkolenia Inwalidów podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.

Dla ujednoczenia nazw Zakładów Szkolenia Inwalidów podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej zarządzam zmianę nazw następujących zakładów:

1. Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Wojskowych i Wojskowych w Łęborku — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów w Łęborku.

2. Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Wojskowych i Wojskowych w Poznaniu — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów w Poznaniu.

3. Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Wojskowych i Wojskowych w Słupsku — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów w Słupsku.

4. Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Wojskowych i Wojskowych we Wrocławiu, ul. Wałbrzyska, — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Nr 1 we Wrocławiu.

5. Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Wojskowych i Wojskowych we Wrocławiu, ul. Inwalidzka — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidów Nr 2 we Wrocławiu.

6. Dom Szkolenia dla Inwalidek w Przemyślu — na Państwowy Zakład Szkolenia Inwalidek w Przemyślu.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 czerwca 1950 r.

Minister: **K. Rusinek**

79

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23.V.1950 r. Nr IPO. 10-8

w sprawie zatrudnienia osób korzystających z opieki społecznej.

Do
Urzędów Wojewódzkich i Zarządów
Miejskich w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

W związku z pismem okólnym Ministerstwa z dnia 2.III 50 r. Nr Zr-31-C-8/50 i w wyniku poczynionych w terenie

obserwacji odnośnie wykonywania przepisów zawartych w w/w piśmie okólnym dot. kierowania kobiet podopiecznych posiadających odpowiednie warunki zdrowotne do pracy, Ministerstwo stwierdziło, że kobiety posiadające małe dzieci kierowane są w wielu przypadkach do Urzędów Zatrudnienia bez uwzględnienia ich warunków rodzinnych oraz stwierdzenia realnych możliwości zatrudnienia.

Fakt ten powoduje taki stan rzeczy, że kobiety te niepotrzebnie obciążają kartotekę poszukujących pracy bez żadnych widoków na skierowanie ich do pracy.

W tym stanie rzeczy kierowanie podopiecznych staje się tylko formalnością utrudniającą tok urzędowania i nie daje żadnych pozytywnych rezultatów.

W związku z powyższym Ministerstwo zarządza co następuje:

1) Kobiety podopieczne obciążone liczną rodziną należy kierować do Urzędów Zatrudnienia po uprzednim przeprowadzeniu wywiadu społecznego, ustalającego warunki rodzinne petentki i możliwość jej zatrudnienia.

2) Wojewódzkie wydziały oraz powiatowe referaty pomocy społecznej w porozumieniu z Wydziałami Zdrowia i Oświaty powinny pomagać matkom w oddawaniu dzieci do żłobków, przedszkoli, świetlic itd. i dopiero po udzieleniu potrzebnej pomocy w tym zakresie i stworzeniu pełnej warunków koniecznych dla przyjęcia zaofiarowanej przez Urząd Zatrudnienia pracy, należy kierować matki do Urzędów Zatrudnienia.

3) Powyższe postępowanie odnosi się do matek posiadających dwoje lub więcej dzieci do lat 7, w wyjątkowych zaś przypadkach do matek posiadających 1 dziecko.

4) O skierowaniu do Urzędu Zatrudnienia po wywiadzie społecznym winna decydować właściwa terenowo placówka pomocy społecznej.

w/z Dyrektor Departamentu: W. Nagórski

80

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23.V. 1950 r. Nr IPm. 170-1.

w sprawie przeciwpożarczych przepisów porządkowych.

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich.

W celu zabezpieczenia gospodarstw przyzakładowych przed pożarami Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleca wprowadzić w życie następujące przeciwpożarowe przepisy porządkowe:

1. Osobom niezwiązanym służbowo zabrania się wstępu na teren zabudowań gospodarstw przyzakładowych. W związku z tym należy wywiesić na widocznym miejscu odpowiednio tablice ostrzegawcze.

2. Należy utrzymywać w stanie używalności piece i kominy oraz dopilnowywać odpowiedniego czyszczenia ich z sadzy. W związku z tym należy dokonywać 2 razy w roku odpowiednich kontroli. Zabrania się przechowywania na strychach słomy, siana i innych materiałów łatwopalnych.

3. Podwórza winno być stale utrzymywane w porządku — słoma, wióry itp. powinny być usuwane. Stosy drzewa,

chrustu itp. mogą być umieszczane w odległości nie mniejszej niż 8 mtr. od budynków nieogniotrwałych i nie mniejszej niż 4 mtr. od ogniotrwałych. Stogi zboża mogą być ustawiane w odległości co najmniej 50 mtr. od budynków, 60 mtr. od torów kolejowych, 30 mtr. od publicznych dróg i 80 mtr. od lasów. Odległości między stogami nie mogą być mniejsze niż 30 mtr.

Popiół i żużel należy wygaszać i składać poza budynkami w zbiornikach zamkniętych w odległości co najmniej 6 mtr. od budynków.

4. Palenie ognisk, spalanie odpadków, śmieci, rzucanie niezgaszonych niedopałków papierosów w obrębie zabudowań jest zabronione.

5. Używanie nafty, benzyny itp. materiałów łatwopalnych do rozpalania i rozniecania ognia jest wzbronione.

6. Przenoszenie w obrębie budynków i stert odkrytego ognia, zapalonych lamp, świec itp. niezabezpieczonych odpowiednio jest zabronione.

7. Palenie tytoniu, zapalanie i używanie światła o płomieniu odkrytym w budynkach jest wzbronione. Latarnie używane stale do oświetlenia winny być zawieszane w miejscach do tego wyznaczonych, zabezpieczonych odpowiednio blachą. Nie wolno pozostawiać latarni bez dozoru.

8. Zakładanie instalacji elektrycznej oraz jej zmiany i reperacje mogą być wykonywane wyłącznie przez fachowego elektrotechnika.

9. Lokomobile i motory używane w gospodarstwach muszą być zaopatrzone w iskrochrony. W lokomobilach należy zabezpieczyć odpowiednio palenisko i popielniki. Lokomobile powinny być ustawiane tak, aby kominy i palenisko były na zewnątrz oraz oddalone co najmniej o 3 mtr. od krawędzi okapu budynków ogniotrwałych, a 5 mtr. od budynków nieogniotrwałych, stogów i stert. Na czas silnego wiatru należy przerywać pracę lokomobilii.

Po zakończeniu pracy lokomobilii należy ogień z paleniska usunąć i ugasić. Wprowadzanie do szop i wozowni motorów, traktorów itp. o napędzie spalinowym lub elektrycznym może się odbywać po zupełnym wygaszeniu i ostudzeniu motoru.

10. Materiały pędne (benzynę, ropę) oraz materiały opałowe należy przechowywać z dala od palenisk i w zabezpieczonym ogniotrwałym pomieszczeniu.

11. Wszelkie prace w stodołach mogą być wykonywane jedynie przy oświetleniu naturalnym.

12. Każde gospodarstwo przyzakładowe powinno być zaopatrzone w odpowiedni sprzęt gaśniczy jak: drabiny przystawne (sięgające do szczytów budynków), tłumnice (dwie na każdy budynek), bosaki, topory, łopaty, kilofy, wiadra itp.

Sprzęt gaśniczy powinien być stale utrzymywany w stanie używalności i złożony w łatwo dostępnym, specjalnie na ten cel przeznaczonym miejscu, oznaczonym wskaźnikami.

Gdy naturalne zbiorniki wody (stawy, rzeki) są zbyt oddalone od zabudowań, należy przygotować odpowiednie zbiorniki wody na wypadek pożaru.

W obiektach w których zabudowania są użytkowane wspólnie przez gosp. przyzakł. i nadzielonych należy tym ostatnim podać również powyższe do wiadomości. O przypadkach nie stosowania się przez nich do powyższych przepisów należy zawiadamiać władze administracyjne.

w/z Dyrektor Departamentu: W. Nagórski

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata na rok 1950 wynosi 600 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe PKO Nr. I-6849 „Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — wydawnictwa”

Cena niniejszego numeru 40 zł.